

Dóminus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o. V.

Sursum corda. R. Habé-mus ad Dóminum. V. Grá-ti-as a-

gá-mus Dómi-no De-o nostro. R. Dignum et iustum est.

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-

bi semper et u-bíque grá-ti-as áge-re: Dómi-ne, sancte Pa-

ter, omní-po-tens æ-térne De-us: Qui be-á-tum Wil-librór-

dum e-píscopum no-bis doctó-rem doná-re digná-tus es;

per quem a ténebris igno-ránti-æ li-be-rá-ti, æ-térne lu-cis

fí-e-ri fi-lí-i me-rú-imus; qui quod o-re dōcu-it exémplo

monstrá-vit; cu-ius vi-ta mó-ri-bus effúlsit egré-gi-a; cu-ius

mé-ri-tum mi-rá-cu-lis e-lú-xit. Cu-ius pa-tro-cí-ni-o præ-

sén-ti gau-déntes, tu-am su-per nos præ-di-cá-mus grá-ti-am

abundánter in-fú-sam: per Chris-tum Dóminum nostrum.

Per quem ma-iestá-tem tu-am laudant Ánge-li, adó-rant

Domi-na-ti-ónes, tremunt Pot-está-tes. Cæ-li cæ-lo-rúmque

Virtú-tes, ac be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a exulta-ti-ó-ne

concé-lebrant. Cum qui-bus et nostraras vo-ces ut admít-ti

iúbe-as, depre-cámur, súpli-ci confessi-ó-ne di-céntes: